

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det er da storartet, at man nu vil foreslå, at Folketinget skal forelægges resultatet af regeringskonferencen. Det var da en lettelse at få det at vide. Nej, jeg synes ærlig talt, det er for pauvert.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Claus Larsen-Jensen: Hvad med befolkningen? Er det ikke befolkningen, der skal forelægges resultatet af regeringskonferencen i form af et forslag om en folkeafstemning?

Socialdemokratiet har accepteret, at der skal være flertalsafgørelser på flere områder, det vil sige at vetoet indskrænkes. Der bliver områder, hvor Folketinget mister sin magt og magten flyttes over til Unionen. Selv om der er et flertal imod det, der sker her i Folketinget, kan det alligevel vedtages i Unionen.

Jeg vil godt spørge, om ikke alene det forhold gør det nødvendigt med en folkeafstemning, om ikke demokratiet fordrer, at det her afgøres af befolkningen?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har to spørgsmål til hr. Claus Larsen-Jensen. Det ene er lidt i stil med det, hr. Keld Albrechtsen stiller, men alligevel på en anden måde, for jeg vil spørge:

Er det et selvstændigt mål for Socialdemokratiet, at man får et slutresultat på regeringskonferencen, som ikke formelt set afgiver suveræniteten fra dansk side, altså så man ikke kommer ind under en problematik, hvor man skal diskutere fem sjettedeles flertal eller folkeafstemning? Er det en særskilt målsætning, man arbejder på, at man finder nogle juridiske formuleringer, der gør, at man kan sige, at der ikke er tale om suverænitetsafgivelse? Ja eller nej.

Det andet er med hensyn til det forhandlingsgrundlag, der er kommet fra regeringen: Jeg går ud fra, at vi har det samme papir. Jeg ved ikke, om hr. Claus Larsen-Jensen har fået nye versioner af regeringens udspil til regeringskonferencen, men det, jeg har, er meget, meget svært at blive klog på; det er meget uklart formuleret, det kan gå i hvilken som helst retning, og det binder ikke regeringen på nogen som helst punkter, men er bare en slags mulighed for, at regeringen kan manøvrere lige præcis, som den vil. Er det et særlig godt grundlag at sende regeringen i byen med?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Undtagelsesvis vil jeg gerne på et tidligt tidspunkt i diskussionen gå ind og kommentere et par spørgsmål, som jeg kunne forestille mig at andre talere også vil komme til at beskæftige sig med.

Det skal ikke blive noget langt indlæg, men for det første vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen: Vetoet undergraves jo ikke ved overgangen til kvalificerede flertalsafgørelser. Vetoet har man jo kun brug for, hvor der er tale om kvalificerede flertalsafgørelser. Hvor der er krav om enstemmighed, har man jo ikke brug for nogen vetoet. Så vetoet er jo muligheden for på områder, hvor man anvender kvalificerede flertalsafgørelser, alligevel at standse en beslutning, hvis man finder, at det er i overensstemmelse med landets vitale interesser. Så den misforståelse bør ikke køre rundt i debatten.

Det næste er spørgsmålet om folkeafstemning. Jeg vil gerne gøre fuldstændig klart, hvad der er regeringens holdning til det. Hvis det drejer sig om at justere Traktaten med f.eks. ændrede stemmevægte, sammensætning af Kommissionen, øget anvendelse af kvalificerede flertalsafgørelser, den type af institutionelle spørgsmål, Domstol og Revisionsret, så finder regeringen bestemt ikke, der er grundlag for, at et sådant resultat skal til folkeafstemning. Det indeholder ikke antydningssvis overladelse af beføjelser til EU.

Og lad mig gøre opmærksom på, at ved andre lejligheder, hvor vi har udvidet EU, f.eks. med Spanien og Portugal og med Sverige, Østrig og Finland, da ændrede man også på antallet af kommissærer, og man ændrede også på stemmevægtene i Ministerrådet, og det gav jo ikke anledning til, at vi derfor holdt folkeafstemning. Der var da ingen, der drømte om, at vi skulle holde folkeafstemning, dengang Sverige, Finland og Østrig kom ind og vi skulle ændre stemmevægte og den slags ting. Så det er der overhovedet ingen som helst anledning til, hvis resultatet alene bliver ændringer på disse områder.

Men selvfølgelig vil det altid kunne ske – som også statsministeren var inde på – at der kan komme tilføjelser ud over denne dagsorden. Også derfor må vi selvfølgelig altid forbeholde os at vurdere det samlede, endelige resultat. Men med hensyn til det, der tegner sig om hovedemnerne, bliver der ikke tale om, set